

Brüsszeli tanulmányút egy könyvtáros szemével

A kiskunmajsai Városi Könyvtár is csatlakozott a Külügyminisztérium által három évvel ezelőtt meghirdetett európai uniós közkönyvtári projekthez.

Az EU-sarokban különgyűjteményt alakítottunk ki, ahol az információk (könyv, videó, CD-ROM, Internet) bárki számára hozzáférhetők.

Felnőttek és gyermekek részére több rendezvényt, vetélkedőt szerveztünk. Számos kiadványt, szóróanyagot kiosztottunk a saját rendezvényeinken és más intézményekéin, valamint a szomszédos rendelőintézetben várakozók között is. A helyi lapban uniós rovatot indítottunk.

Kezdetben tettük mindezt abból az indíttatásból, hogy a számos információ közreadásával az uniós népszavazást megkönnyítsük a város lakói számára, ma pedig azért, hogy segítsünk a csatlakozással kapcsolatos kérdésekre megtalálni a választ.

Munkánkat az Európai Bizottság Magyarországi Delegációja a Külügyminisztérium javaslatára egy brüsszeli tanulmányúttal jutalmazta. Az élmények frissessége arra késztet, hogy a tanulmányúton szerzett ismereteimet most megosszam e lap olvasóival is.

Tizenöt fős csoportunk (öt városi és öt megyei könyvtár képviselője, valamint néhányan a fővárosból) *Kovácsné Koreny Ágnes* vezetésével — október 1-jén reggel 8 órakor, alig kétórás repülés után megérkezett a brüsszeli repülőtérre.

Az első kellemes meglepetés számomra az volt, hogy a repülőtérrel közvetlenül vonattal utazhattunk egyenesen a város központjába. A körültekintő szervezésnek köszönhetően a szállodánk könnyen megközelíthető volt. Éppen csak lepakoltuk a csomagjainkat, és már indultunk is az Európai Bizottság egyik csupa üveg épületébe.

Valamennyi EU-s épületbe csak az útlevelünk felmutatásával, a látogatói kártya kitűzése után, egy fotocellás kapun áthaladva juthattunk be. (Itt jegyzem meg, hogy ezeknek az épületeknek a megpillantása kis csa-

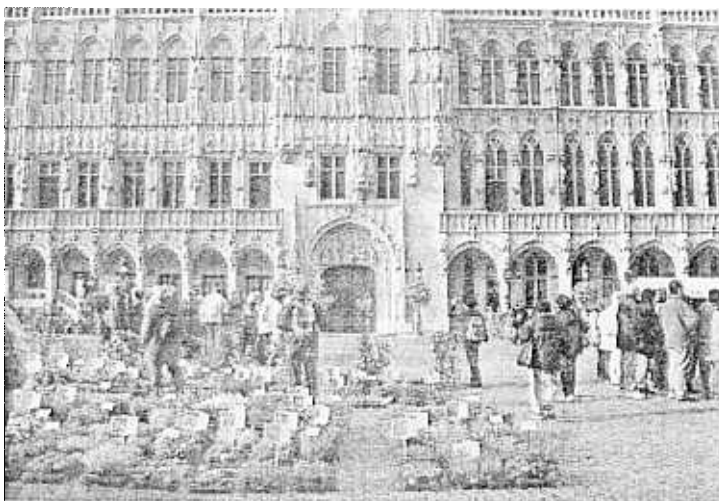
lódást okozott nekünk. Semmi építészeti különlegesség, szépség. Egyik-másik szinte a mi „szoc-reál” épületeinkre emlékeztetett. Jóindulatúan azt mondtuk: itt „fogják” a pénzt, csak a legpraktikusabb kivitelezésre költenek. Várnak bennünket, magyarokat és a többi csatlakozó országot: erről árulkodnak a hatalmas építkezések az EU-s épületek közelében.)

A Bővítési Főigazgatóságon már vártak bennünket. Az első előadást *Fóris György*, a Világgazdaság és a BruxInfo szerkesztője tartotta, aki kintléttünkön gondos idegenvezetőnk is volt egyben.

Előadásában érzékeltette velünk, hogy az EU-nak milyen sokféle arca van. Az Európai Unió szinte megfoghatatlan. Számtalan intézménye van. Az Európai Bizottság sem egyetlen helyen, hanem negyvenkét épületben működik, ahol mintegy húszezer ember dolgozik. Az Európai Parlamentben háromezer ember tevékenykedik. A magyar képviselő már száz munkatársat foglalkoztat, akik reagálnak az otthoni eseményekre és a kinti történésekre.

Az EU történelmének részletes ismertetésekor kiemelte, hogy *Robert Schuman* francia politikusnak (aki Luxemburgban született) a legnagyobb elgondolása a második világháborút követően az volt, hogy Elzász-Lotharingiát a németek és a franciák együtt kezeljék. Előadásában ismertette az EU részletes felépítését és a májusban történő csatlakozásig várható eseményeket.

Brüsszel főtere (Közreadta: Nagy Istvánné)

Őt egy olasz előadó, *Paolo Berizzi*, a magyar ügyekben illetékes referens követte. Megtudtuk tőle, hogy a csatlakozási feltételeket nyolcvanezer oldalban szabályozták. Az európai joganyag kivétel nélkül mindenre érvényes, ezért nagyon körültekintően kellett a jogharmonizációt kidolgozni. Paolo Berizzi nem tarja helyesnek azt, hogy az emberek az Európai Uniót rajtuk kívül állónak tartják. Mint mondotta: osztoznunk kell a kötelességekben is és az előnyökben is. Az Európai Bizottság kezdeményez, s ott már jelen vannak a magyarok is. Az uniós tagság azt jelenti, hogy a hazai szabályokat felváltjuk az európai uniós szabályokkal. Nagyon fontos a közös gondolkodás, a közös célok, és az, hogy a közösséget erősítsük! Hangsúlyozta, a pénzforrás ott van Magyarország számára is, amit Magyarország nem használ ki.

Az előadás után az ebédet a bizottsági „menzán” fogyasztottuk el. Az étlap igazán bőséges volt. Különbőféle nemzeti ételek közül lehetett választani, és akárcsak itthon, önkiszolgáló módon, a megrakott tálcákkal kellett egyensúlyozni a tőmegben, a pénztárnál fizetni – s ahol hely volt, oda leülni. Így volt alkalmam olasz fiatalok asztalához letelepedni, akik kedvesen, barátságosan beszélgettek egymással. Mások viszont még az ebédlőben is a több oldalas munkaanyagot tanulmányozták. Ebéd után csoportunk átsétált az Európai Parlament épületébe, ahol az üléstermet is megtekintettük. A csatlakozás után ez a terem sem így fog kinézni, hisz a belépő új nyelvek tolmácsainak és az új képviselőknek is helyet kell valahol biztosítani.

Itt újabb előadást hallgattunk meg, ezúttal a parlament intézményeiről (pl. a Sajtódivízióról, a rádióról, a tévéről stb.) és kiadványairól.

Ezután végre egy magyar nyelvű előadás következett az Európai Parlament Dokumentációs Központjában *Bajtay Pétertől*. (A többiek ugyanis angolul beszéltek, őket egy jól felkészült tolmács segítségével értettük meg.)

Az intézményük mottója: megfelelő információt megfelelő formában és megfelelő időben adni. Az ügyfélkörük zárt, a feladatuk 626 képviselő és 106 megfigyelő kiszolgálása. (Itt már mi, magyarok is szerepelünk.) Tizenegy hivatalos nyelven érkeznek a kérdések, de a tíz új tagállam csatlakozása után ez még további kilenc nyelvvel bővül (Ciprus görög nyelve Görögország révén már az unióban van.) A magyar gyűjtemény most van kialakulóban.

Másnap elutaztunk Luxemburgba, ahol az Európai Parlament honlapja szerkesztőjének előadását hallgathattuk meg. Ebéd után pedig az EurOp Kiadóba, az Európai Unió hivatalos kiadójába vittek el bennünket. Itt kaptuk az első magyar nyelvű nyomtatott tájékoztatót, amelyet munkánk során hamarosan hasznosítani is tudunk a könyvtárakban.

Délután öt órakor sikerült egy gyors, egyórás városnézést „kiharcolnunk”. Főris úrnak köszönhetően ez idő alatt bejártuk a város festői helyeit, és felvételt készítettünk a nagyhercegi palotáról, a völgyet átívelő hidakról, egy-egy különleges épületről.

Pénteken az Európai Bizottság Központi Könyvtárában gyönyörködhattunk, amelyet egy valamikori kolostorból alakítottak ki. Gyűjteményük lefedi az unió főbb szakpolitikai területeit. 2004. május 1-jétől a dokumentumok magyar nyelven is hozzáférhetőek lesznek, folyamatosan fordítják őket.

Délután Leuvenbe utaztunk, a híres egyetemet és a Magyar Kollégiumot tekintettük meg. Este a szakadó eső sem tompította azt az élményt, amelyet az ötszázéves Városháza megpillantása nyújtott. A Városháza valóságos építészeti remekmű, a mintegy háromszáz szoborfülkével, benne egy-egy finoman faragott, az épületet csipkeszerűen beborító szoborral valóban lélegzetelállító látványt nyújtott.

Szombaton és vasárnap estig (a hazautazásig) szabad program keretében Bruges, Gent, Antwerpen és végre Brüsszel csodálatos tereit, zezugos utcáit és katedrálisait látogattuk meg.

A belga emberek, akiket megszólítottunk, egytől egyig kedvesen, barátságosan igazítottak bennünket útba. Jó lenne azt hinni, hogy ők is egyre többen látogatnak el Magyarországra, és hasonlóan kedveseknek találnak majd bennünket, igyekeznek megismerni kultúránkat, nyelvünket, emberi értékeinket.

A sok-sok élményért hálásan mondok köszönetet Kovácsné Koreny Ágnesnek, az Európai Bizottság Magyarországi Delegációja munkatársának és *Tormássy Zsuzsának*, a Külügyminisztérium közkönyvtári projektje vezetőjének. Köszönetet mondok munkatársaimnak is, akik az európai uniós felkészítő munkában részt vettek. Nem utolsó sorban megköszönöm a polgármester úrnak, hogy számomra a távollétet lehetővé tette.

Zadravecz Istvánné